

Niemand heeft de wijsheid in pacht. Wel heeft ieder van ons zijn eigen aspect ervan in eigendom. Letterlijk vertaald is 'aspect'; manier van kijken. Een persoonlijk zienerschap, een unieke visie op de werkelijkheid.

Aspect is in het dagelijks gebruik ook een onderdeel van iets. Vandaar dat het vaak goed is om gezamenlijk iets te doen of te beoordelen. Daarmee kom je tot een completer geheel of mening. Net zoals dit boek medebepalend kan zijn ten aanzien van jouw visie of jouw handelen. Het zal voldoende divers zijn om vertalingen te maken naar je eigen situatie. Je steekt er altijd iets van op. Wil je dat wel?

Tijd tekort in overvloed

'Alleen voor de dokter, een hoertje of een vroedvrouw, gebruiken we een telefoon'. Dat bleef maar in mijn hoofd zitten. Dat heb ik eens ergens gelezen, maar ik weet niet meer waar en van wie. Opeens kwam dat weer voorbij toen ik vroeg op de avond het kleine café binnenliep en bij de kastelein een Beerenburg bestelde. Het stond daar op een plakaat, tussen talloze andere snuisterijen die vaak te vinden zijn in dergelijke kleine kroegjes. Het was me inderdaad al opgevallen, eerder die middag, dat het leven hier stil lijkt te staan. Overall in het land zie je niet anders dan druk gedoe op straat. Druk verkeer, druk gepraat, getelefo-neer, ge-sms. Hier doen ze dat anders. Zachtjes schuivend over de ongelijke keien (het zou ongepast zijn om hier als rasechte stedeling door de straten te racen) merk ik dat het doodstil is om me heen. Normaal gesproken niet eens bijzonder in een dorpje als dit. Maar de wind die zich door kieren, poortjes en de half openstaande deuren, een andere dimensie toe-eigent (ze heeft geluid meegekregen) en de glimmende straten doordat het licht miezert, maken dat ik me ongemakkelijk begin te voelen. Een toevallige voorbij-ganger, dat moet een dorpeling zijn geweest, loopt van me weg. Ik kijk nog even achterom. Raar eigenlijk. Hopelijk gaat mijn telefoon niet af. Hoewel ik me afvraag of ik hier wel bereik zou hebben. Ik ritsel in mijn broekzak en probeer zonder het apparaat in het schemer van de lanta-renpalen zichtbaar te laten worden, het geluid uit te zetten. Een telefoon blijkt hier dus niet thuis te horen.

Wel eens in het 'witte dorp' geweest? Overdag bijna een verzamelplaats voor toeristen. Je vraagt je bijna af of deze wel welkom zijn in dit dorp, maar dat zal eigenlijk wel. Als het wat rustiger is, niet zoveel mensen op straat foto's lopen te maken, geeft het een klein beetje een idee hoe het moet zijn geweest, zoveel jaar geleden, toen er hier nog geen auto's reden. Paard en wagen, dat was al modern. Ik voel me nu, terwijl de schemering overgaat in duister, niet op mijn gemak. Het kan niet het dorp zijn. Ook niet echt de inwoners. Het zit in mezelf. Ik ken deze wereld niet. Ik hoor hier niet. Tijd heeft hier stilgestaan. Westerlingen, mensen uit de Randstad zoals ik, verbazen zich er nog wel eens over. Hoe kun je zo leven. Daar waar je zo gewend bent aan een race tegen de klok, druk gedoe en waar je de tijd heel anders beleeft, steekt de rust en kalmte zoals in dorpjes zoals het boven beschreven Limburgse dorpje schril af. Wie is er nu uiteindelijk beter af? Wie gaat er beter met tijd om? Waar is het gevoel van altijd maar tijd tekort heb-ben het grootst? Het antwoord kennen we denk ik eigenlijk wel.

In de voorbesprekingen voor dit boek kwam het al voorbij, tijd. Heb ik hier wel tijd voor, iets waar ik mee in gevecht ben geweest, waar ik van geleerd heb, waar ik nog altijd over lees en op zoek naar ben. Of dat nu te maken heeft met wat ik vaak hoorde van collega-managers (je komt kalm en rustig over, je hebt alles onder controle... haha, ze moesten eens weten),

met kwantummechanica (alles gebeurt op het zelfde ogenblik. Einstein heeft ook daar iets over geschreven), met wat ik leerde over tijdbewaarders van de Maya's (leuk om je een keer in te verdiepen) of simpelweg met de uitdrukking die ik redelijk standaard ben gaan gebruiken:

'ik ben ingehaald door de tijd'.

Eigenlijk is het een soort misbruiken. Want vaak schreef ik het naar anderen. In een e-mail bijvoorbeeld, op momenten dat ik niet aan een vraag heb kunnen voldoen, of dat ik erg laat was met reageren. Je herkent het vast. Dat is precies de reden, bijna iedereen herkent het. Wie heeft er immers vol-doende tijd om alles af te wikkelen dat op je pad komt?!? We hebben tijd tekort in overvloed.

Da's een mooie, die schrijf ik even op....

Heb ik hier wel tijd voor?

Terug naar 'ingehaald door de tijd'. Vaak gebruikt als excuus. Zo van, 'joh, het spijt me, ik ben er niet aan toegekomen, het lukt me niet'. Tussen ons gezegd en gezwogen, is dat kleine jokkebrokkerij. Want als er iets is dat ik geleerd heb, dan is het wel keuzes maken. Daar waar het aanbod te groot is, moet je keuzes maken. Niet alleen qua importantie, maar ook op het gebied van dringend, leuk, vervelend, on-belangrijk(er). En dat ook nog eens afgezet binnen de relatie zakelijk en privé. Soms laat ik privé voor gaan, de andere keer wint het zakelijke. Het is niet een kwestie van geen tijd, maar gewoon de keuze: dit doe ik (nu) niet. Belangrijk om daar onlosmakelijk aan te verbinden, is er geen schuld-gevoel over te hebben. Daar bestaan geen geheime knopjes voor, dat is een proces. Hoe dat zo is gegroeid, komt verderop vast nog wel aan de orde. Wie ben ik om de tijd te relativiseren. Bovendien zijn er geleerde manieren om dat te doen. Nee, dat is niet echt de bedoeling. Heb ik dan de wijsheid in pacht? Welnee. Heb ik dan ervaring opgedaan en voel ik me er momenteel voldoende happy bij? Eigenlijk wel. Met name dat happy voelen en een gemis aan schuld-gevoel, daar waar je als mens, als manager, als leider, hebt gekozen om dingen te laten, omdat het niet in je agenda, je voornemen of je dag past, wil er bij deze en gene wel eens bij inschieten. Heb ik ook gehad. Nog wel eens hoor, eerlijk is eerlijk. In dit boek, waarin behalve over tijd, ook wordt gesproken over management, tijdsplanning etc. is er vooral ruimte voor de mens. Tijd voor jezelf en ruimte om iets van ervaringen op te steken. En dat betekent automatisch weer tijdwinst. Mooi hè?!?

Vrees niet, we gaan het echt niet alleen maar over tijd hebben. Die rode draad zal er wel zijn. Doe ermee wat je wilt. Timemanagement dus. Wat is het geheim van goed omgaan met je tijd, wat doe je op welk moment en waarom. Is het alleen je agenda of komt er meer bij kijken?